

3 априлъ 1860 г.) само ако се затвори самоволно и ако съ плачъ признае своята грѣшка предъ цѣль народъ. . . Съ такива проклети патриархъ и синодъ нашиятъ народъ никога не ще се сношава.“ Ония народни представители или не сж разбрали правата и директивитѣ на народа, или сж „оржде на отвратителната фенерска шайка,“ щомъ сж приели „да решаватъ единъ нравственъ въпросъ съ сждебни формули“ и щомъ „губятъ времето си въ безполезни разисквания съ фанариотитѣ, вмѣсто да съставятъ и обнародватъ наредбитѣ на възродената българска православна черква“.

Все тъй категориченъ ще бжде Селимински и при опититѣ на Високата порта да сплаши народнитѣ водачи и представители въ Цариградъ и ги склони или къмъ приемане на унията, или къмъ покорство предъ патриарха, което е било само диверсия за влошаване на отношенията между гърци и българи и за деморализация въ лагера на православнитѣ. Твърдата решителность и правилната преценка на нѣщата спасяватъ и сега българското положение. Несъмнено, Високата порта, следвайки хитрата си тактика, ще заточи народнитѣ архиереи Иларионъ и Авксентий по Великдень 1861 г.; но тя не ще разколебае единството и упорството на българитѣ, съзнали по-добре отъ всѣкога, че трѣбва да запазятъ на всѣка цена и вѣрски традиции и солидарность въ борбата. Доблестъта на Илариона и Авксентия бива посрещната съ избликъ на възхищение отъ цѣлия народъ, и Селимински ще прибърза да изкаже възторга си и отправи горещъ приветъ до другаритѣ си отъ Атина, оказали се достойни за великото си назначение, Илариона и Чомакова. На първия той пише на 25 юлий 1861 г. отъ Браила:

„В. Преосвещенство! Ти претърпѣ опасности отъ народи и племена, опасности въ Цариградъ, опасности отъ лъжебратя, опасности при трудъ и бдение. Ти се борѣ и изнесе добра борба, изходи пѣтя и удържа вѣрата си. Прочее, тебъ се пада вѣнецътъ на справедливостъта, който Богъ, като праведенъ сждия, единъ день ще възведе както на тебе, тъй и на всички, които любятъ неговото великолепие!“

На Чомакова пъкъ той отправя, все тогава, насърчителни думи, и то не на гръцки а на български езикъ, нѣщо тъй рѣдко въ преписката на Селимински: